

РЕШЕНИЕ

№ 593

гр. София, 08.02.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в публично заседание на 17.01.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **6653** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Делото е образувано по жалбата на Фондация „Институт за пазарна икономика”, представлявана от изпълнителния директор С. К. К. против отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по т. 1 и т. 3 от заявление за достъп до обществена информация вх. № КА-413/07.06.2011 г., обективиран в раздел II от решение № КА-607/21.06.2011 г. на председателя на Държавната агенция „Национална сигурност”. Наведени са доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, поради нарушение на изискванията за форма на административния акт, изразяващо се в непосочване на фактическите основания за издаването му. Обосновават се съображения, че при постановява не отказа, административният орган не е извършил проверка за надделяващ обществен интерес при предоставяне на исканата информация. Претендира се да бъде отменен отказа и задължен председателя на Държавната агенция „Национална сигурност” да предостави исканата информация.

Ответникът-председателя на Държавната агенция „Национална сигурност”, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Подробни съображения излага в депозираните по делото писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на оспорения административен акт, намира жалбата за ДОПУСТИМА, като подадена от надлежна страна - адресат на

индивидуален административен акт в рамките на законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Административното производство е образувано по заявление за достъп до обществена информация вх. № КА-413/07.06.2011 г., подадено от Фондация „Институт за пазарна икономика” с искане да бъде предоставена на технически носител следната информация:

1. Колко проверки са извършени за неправителствени организации за периода от създаването на Д. (01.01.2008 г.) до момента (юни 2011) - общо за периода и по години.
2. По какви критерии се определя неправителствената организация, на която се прави проверка.
3. Какви са резултатите от направените до момента проверки на организации от неправителствения сектор.

С решение № КА-607/21.06.2011 г., председателят на Държавната агенция „Национална сигурност” е предоставил достъп до исканата информация по т. 2 от заявлението и е отказал достъп до исканата информация по т. 1 и т. 3 от заявлението.

Оспореният в настоящото съдебно производство отказ за достъп до търсената информация е мотивиран от фактическа страна с принадлежността на търсената информация към категориите информация, класифицирана като държавна тайна по смисъла на т. 3 от раздел II на Приложение № 1 към чл. 25 от Закона за защита на класифицираната информация /т. 1 от заявлението/ и по смисъла на чл. 22 от раздел II на приложение № 1 към чл. 25 от Закона за защита на класифицираната информация /т. 3 от заявлението/. Като правно основание за издаване на оспореното решение е посочена нормата на чл. 37, ал. 1, т.1 от ЗДОИ.

Въз основа на изложеното от фактическа страна, настоящия съд прави следните правни изводи:

Правото на всеки да търси, получава и разпространява информация е конституционно гарантирано с разпоредбата на чл. 41, ал. 1 от Конституцията на Република България. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени със Закона за достъп до обществена информация.

В разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ е дадена законова възможност на всеки гражданин и организация да има достъп до обществена информация. В чл. 3 от закона изчерпателно са изброени задължените по закона органи, като в ал. 1 като задължени органи са посочени държавните органи. С оглед статута му на орган на изпълнителната власт и характера на дейността му, ответникът е орган по смисъла на чл. 3, ал. 1 ЗДОИ, за който съществува законово вменено задължение да предоставя обществена информация. Предвид това и при наличието на валидно подадено заявление за достъп до обществена информация, председателят на Държавната агенция „Национална сигурност” се явява задължен по закон орган да предоставя информацията, която е създадена в кръга на неговата компетентност и е налична.

Обществената информация, която отговаря на първия критерий се категоризира в две групи - официална и служебна /чл. 9, ал. 1 от ЗДОИ/. Официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл. 10 от ЗДОИ/. Правните актове на държавните органи, в които по дефиниция следва да се приеме, че се съдържа официална информация са нормативни, общи и индивидуални. За първите от тях достъпът е осигурен чрез обнародването им Държавен вестник. За останалите

достъпът се осъществява по реда на ЗДОИ освен, ако изрично не е предвиден друг начин. При тези качествени характеристики, описаната в заявлението на Фондация „Институт за пазарна икономика” информация не притежава белезите на официална обществена информация, след като се касае за информация, свързана с отбраната и сигурността на Република България.

Ограничаване на правото на достъп до обществена информация е допустимо, съгласно разпоредбата на [чл. 7, ал. 1](#) от ЗДОИ, когато информацията е класифицирана, представляваща държавна или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон. Основанията за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация са регламентирани в [чл. 37, ал. 1 от ЗДОИ](#). Според разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 1 от ЗДОИ, основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато исканата информация е класифицирана информация, представляваща държавна или служебна тайна. В конкретния случай това е приложимата разпоредба за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация.

В приложение № 1 към [чл. 25 на Закона за защита на класифицираната информация /ЗЗКИ/](#) се съдържа списък на категориите информация, подлежаща на класификация като държавна тайна. Информацията във връзка със сведенията за организацията, способите и средствата при изпълнение на специфични задачи, осъществявани чрез оперативно-издирвателната и оперативно-разузнавателната дейност на службите за сигурност и обществен ред, както и данни за специалните им съоръжения и получените в резултат на тези дейности информация и предмети, както и данни, позволяващи да се установят лица, оказали или оказващи им помощ в тези дейности е включени в т. 3 на раздел II от Приложение 1 към [чл. 25 от ЗЗКИ](#).

В този смисъл търсената информация по т. 1 от заявлението, отнасяща се до извършените проверки на неправителствени организации за периода от създаването на Д. (01.01.2008 г.) до момента (юни 2011) - общо за периода и по години попада в приложното поле на т. 3 от раздел II от Приложение 1 към [чл. 25 от ЗЗКИ](#) и нейното предоставяне е ограничено, съгласно нормата на чл. 37, ал. 1, т. 1 от ЗДОИ.

Като фактическо основание за отказ за предоставяне на информацията по т. 3 от заявлението от административния орган е посочена класификацията на тази информация като държавна тайна по смисъла на т. 22 от раздел II на приложение № 1 към чл. 25 от ЗЗКИ, която определя като държавна тайна информацията за лица, подозирани в провеждане на подривна, терористична или друга противозаконна дейност срещу обществения ред, сигурността, отбраната, независимостта, целостта или международното положение на държавата, получавана, проверявана и анализирана от службите за сигурност.

С оглед идентифицирането на информацията като такава, съгласно Списъка на категориите информация, подлежаща на класификация като държавна тайна - Приложение № 1 към [чл. 25 от ЗЗКИ](#), следва да се приеме, че исканата в т. 1 и т. 3 от заявление вх. № КА-413/07.06.2011 г. на Фондация „Институт за пазарна икономика” обществена информация съставлява държавна тайна, което обосновава законосъобразност на отказа за предоставянето ѝ. С оглед на изложените мотиви, настоящия съдебен състав счита, че административния орган правилно е приложил материалния закон спрямо установените в административното производство факти. Решението е постановено от компетентен орган в кръга на правомощията му, при спазване на административно-производствените правила и е съобразено с целта на ЗДОИ.

В разпоредбата на [чл. 5 от ЗДОИ](#) изчерпателно са изброени интересите, които се защитават чрез ограниченията, а именно: националната сигурност, обществения ред, правата и доброто име на другите лица, народното здраве и моралът. В настоящата хипотеза ограничението на достъпа до поисканата информация е съобразено с целта на [ЗДОИ](#) да защитава интересите, свързани със сигурността на страната.

В заключение настоящият съдебен състав намира за неоснователни доводите на жалбоподателя, че административният орган не е извършил проверка за надделяващ обществен интерес при предоставяне на исканата информация. Проверката за наличието на такъв интерес и преценката за наличието, респ. липсата на законови основания за предоставяне на достъп до обществена информация, като мисловен процес, намира своето обективно отразяване в актовете, постановявани в производството по ЗДОИ. В настоящия случай, обективизирането на решението на председателя на Държавната агенция „Национална сигурност” е настъпило с постановяването на оспорения отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по т. 1 и т. 3 от заявлението на Фондация „Институт за пазарна икономика”. При това положение следва да се приеме, че извършената от него преценка за наличието на надделяващ обществен интерес е в полза на защитата на информацията, класифицирана като държавна тайна по смисъла на ЗЗКИ. В тази връзка следва да се отбележи, че преценката за наличието на надделяващ обществен интерес в конкретния случай е ограничена и от специфичните функции на задължения по ЗДОИ субект, като специализиран орган за изпълнение на политиката по защита на националната сигурност /чл. 2, ал. 1 от Закона за Държавната агенция „Национална сигурност”/ЗДАНС/ и въведените със специалния закон ограничения за предоставянето на данни, когато от това би възникнала опасност за националната сигурност, за опазването на информацията, класифицирана като държавна или служебна тайна, за разкриването на източниците на информацията или негласните методи и средства за нейното събиране или ако предоставянето на тези данни на лицето би накърнило изпълнението на законово определените задачи на органите на агенцията /чл. 36, ал. 7 от ЗДАНС/.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника направените по делото разноски, равняващи се на минималния размер на юрисконсултското възнаграждение, определен съгласно наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата. Доколкото същите са установени в закон, неоснователни са доводите на пълномощника на жалбоподателя за недължимост на юрисконсултско възнаграждение и възражението за неговата прекомерност. В този смисъл е и ТР № 3/13.05.2010 г., постановено по тълк. д. № 5/2009 г., по описа на О. на ВАС.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 33-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Фондация „Институт за пазарна икономика”, представлявана от изпълнителния директор С. К. К. против отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по т. 1 и т. 3 от заявление за достъп до обществена информация вх. № КА-413/07.06.2011 г., обективизиран в раздел II от решение № КА-607/21.06.2011 г. на председателя на Държавната агенция „Национална сигурност”.

ОСЪЖДА Фондация „Институт за пазарна икономика”, представлявана от изпълнителния директор С. К. К. да заплати на Държавната агенция „Национална сигурност” разноси по делото в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, Тричленен състав в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: